

dijous, 03 de març de 2016

"Estat Islàmic és la prova fefaent dels errors comesos per Occident"

Els periodistes Joan Roura i Jordi Llaonart n'analitzen causes i conseqüències

"Estat Islàmic (EI) és la prova fefaent dels errors comesos a l'Orient Mitjà per les potències occidentals històricament, i sobretot a partir de la invasió angloamericana de l'Iraq del 2003". Així ho afirmava ahir el periodista de la secció d'Internacional de TV3, Joan Roura, en la taula rodona sobre aquest grup i com l'expliquen els mitjans de comunicació organitzada per l'Oficina de Desenvolupament i Cooperació de la UdL i el Grup de Periodistes Ramon Barnils.

La invenció que Iraq suposava un perill imminent i que va dur a la guerra no era més que la voluntat de fer-se amb els recursos d'una regió en la qual Iraq era la porta d'entrada i a la què havia de seguir Síria i Iran. Les conseqüències han estat els centenars de morts locals i que sorgís Estat Islàmic, va afegir. "El Camp Bucca, un camp de detenció, tortura i vulneració dels drets humans nord-americà contra els iraquians va ser on es crea EI".

Roura, analista de l'Orient Mitjà des del 1982, enviat especial a Israel, Líban, Turquia, Egipte, Iraq, Kuwait, Palestina, Iran, Pakistan, i Síria, va explicar que el Pròxim Orient és l'única regió del món on no s'han produït canvis des de la primera guerra mundial. "S'ha impedit des de dins i des de fora la millora de les poblacions locals". A tot això, s'ha de sumar la "maledicció" del petroli i el paper d'aliat d'Occident que ha jugat Israel, segons Roura.

El periodista, que va criticar durament les intervencions estrangeres a l'Orient Mitjà, va dir que hi ha una raonabilitat en el seu pensament, es comparteixi o no, que és destruir les fronteres colonials traçades al 1916 per França i Gran Bretanya per repartir-se el Pròxim orient. "Res no justifica les seues pràctiques letals, però té un discurs, no és una ficció fantasmagòrica".

Per la seua part, Jordi Llaonart, llicenciat en Filologia Àrab i periodista col·laborador al Punt Avui, l'Ara, El Temps i Vilaweb, va centrar-se en com ens arriben les informacions sobre l'islam des dels mitjans de comunicació. Va insistir en la necessitat que a més de tenir informació, s'ha de saber qui són els que ens l'expliquen i, sobretot, s'ha de conèixer el context, només així "no ens colaran determinades informacions".

En la seua opinió, totes les causes que es posen damunt la taula sobre el conflicte a l'Orient Mitjà són certes. "És un conflicte econòmic, polític i religiós", va dir. Però dependrà dels interessos personals i de la ideologia local que es minimitzin o es maximitzin aquests elements, va afegir.

Referint-se a EI, aquest expert en Pròxim Orient, va afirmar que el seu nom respon a la voluntat de donar-se d'una legitimitat política, històrica i religiosa, perquè volen una societat regida pels valors "purs" de l'Estat

islàmic que va crear Mahoma al segle VIII, eliminant totes les incorporacions que hi ha aportat la cultura popular, com ara els salms, les cançons, la música, l'art. "Però el que no saben és que aquesta religió pura, que aquest Estat primigeni no ha existit mai. No coneixen bé la seua religió". va afirmar.

Llaonart, va insistir en la importància que té per ells, en aquest retorn a l'islam pur, la destrucció de patrimoni preislàmic, però que aquesta destrucció busca també la indignació d'occident. Així poden dir als musulmans "mireu es preocupen més de les pedres que de les persones", va afegir.

En opinió de Llaonart, tot i que Occident ha fet molt mal al Pròxim Orient, el sentiment que tenen els ciutadans del Pròxim Orient de queixa i enuig respecte Occident, "se l'haurien de fer mirar, perquè a vegades no està justificada tanta queixa". Aquesta queixa l'explota molt bé EI que barreja en el seu ideari religió, política i interessos. "Són mala gent" va concloure.

Després de les dos intervencions a la taula sobre EI, moderada per la periodista Leo Badia, els assistents a l'acte, més d'un centenar, van preguntar sobre la importància del comerç d'armes en els conflicte de Síria, el paper de Turquia, la crisi de refugiats, o les diferents ideologies polítiques en la zona. Va ser en el debat que les diferències d'opinió entre Roura i Llaonart es van fer més evidents.